

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Šimen Jak.

Izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrto leta 1 gld.
Za oznanila plačuje se od čveterostopne petit-vrste 6 kr. če se jedenkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska.
Večkratna oznanila primerno ceneje.
Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani (Krakovski nasip št. 18).

Epilog.

Završen je deželni zbor,
Razšli so se poslanci,
Storili sicer niso nič,
Pa (saj smo stari znanci)
Zameriti jim tega ni,
Veseli le bodimo,
Da slabših ni, in torej jih
Čez mero le hvalimo.

Uzorni da možjé so vsi,
Prepričan vsak je zase,
Le žal, da to prepričanje,
Še ne prešinja mase.
Le žal, da jih je nekaj vmes,
Ki groša niso vrédni,
Čeprav na njih je fino vse
V nedeljo in pa v tedni.

Rudečelični Klun in pa
Prijatelj kmetov, Papež,
Balohov Jože iz Gorjan,
Metliški Niko „Šta-češ“,
Največji projektant sveta
Po naši Hribar Ivan,
Pa Srečko s srečne Idrije,
To „sabor“ Vam je „divan“.
Plemiči nemški vsi molčé,
Samo Apfaltrern dremlje
(Zavida ga zató glavar)
Braunè jé skrivši žemlje.
Pakiž, veliki diplomat,
Na tajnem se pogaja,
Da zvitemu se Šukljeju
Celo stališče maja.

A krona vseh poslancev le
Krsnik je z Brda Janko,
Posestnik velik in notár,
Jurist, ki vest ma tanko,
Gladak in eleganten mož,
Nemškutarjev prijatelj,
Velike vrhu tega še
Ideje zasnovatelj.

Premišljal Janko je: oj s čim
Bi mogel zasloveti,
Pisatelj sam, a nihče me
Že neče več umeti.
Predlagal novega bom kaj,
Morda se mi posreči
I Tavčarja i Hribarja
I Šukljeja ovreči.

In staval Janko je predlog
O novem gledališči,
In obveljal je predlog ta
Ob splošnem silnem vrišči:

Da smešen, podel je predlog
Komú zató je mari?
Ponosni nanj so s kraja vsi
Elastični šušmarji.

— Deželnozbornsko zasedanje je torej končano in dognano vse, kar je treba za blagor domovine.

— Da, prijateljica, vse. Zadnjo soboto izrekli so poslanci srčno svojo zahvalo gospodu deželnemu glavarju za njega nespretno vodstvo debat.

— Zahvala jim je gotovo prišla iz dna srcá.

— Seveda; saj veš, kako vsestranski je priljubljen naš dični deželni glavar.

— Kakšne so pa bile kaj zadnje seje?

— Oh, jako zabavne. Tako se še nikdar nisem smejal. O vsaki stvari so se poslanci kregali, kakor da so gledališki igralci „Dramatičnega društva.“

— Kaj pa je bilo s tistimi biki?

— Eh, draga moja, to ti je dolga povest. Deželni glavar vé, da mu volilni okraj njegov ni zagotovljen, da se ne sme zanašati samo na svojo veljavo. Pri zadnjih volitvah, ko mu je šlo zato, da ostane deželni odbornik — ne radi časti, ampak radi plače — takrat se je plazil po vseh kotih, kjer je vedel za kakega moža, ki ima v loškem in kranjskem okraji kaj veljave. No, sedaj pač ne more računati na to podporo in zato si je zmisлил osnovati nekak dispozičijski zaklad, a ker ni mogoče dobiti denarjev, bil je zadovoljen s tremi biki.

— Tako je torej ta stvar. Zdaj šele umejem, zakaj je naš Detela tako rohnél pri tisti debati.

— Razen Detela je pa v deželnem zboru še cela vrsta originalov.

— Povej mi kaj o njih.

— Prav rad. Ali poznaš barona Apfaltrerna? Star gospod je in najljubše mu je, če govoré poslanci lepo tiho in mirno, da more on zaslužiti svoje dijete kar v spanji.

— Kaj kdaj spi?

— Navadno. Kadar se pa zbudi, pa dregne svojega soseda Lukmanovega Korlna v rebra in ga vpraša, o čem se govori. Sicer je pa sploh tisti „aristokratični

kotiček“ vreden vse pozornosti. Samo jeden plebejec je mej modrimi temi gospodi, namreč kočevski poslanec. Le-ta misli, da imajo njegovi kolege ne samo plavo kri v žilah, ampak tudi plavo slamo v glavah.

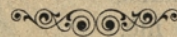
— Ali se ti gospodje kdaj oglasijo?

— K čemu naj se oglašajo? Kadar kdo zine, pové kaj neumnega. Da ni med njimi Balohovega Jože, reklo bi se jim lahko „die Parthei der privilegierten Ignoranten“.

— Kako je vendar to, da nimajo kranjski Nemci nijednega talentiranega moža v svojih vrstah. Dežman in Žvegelj sta oba slovenska odpadnika.

— Lej, ljuba dušica, to je pa tako-le. Talentirani Kočevci se klatijo po svetu, in le tisti, ki nimajo nardarjenosti za sila težavno znanost, za „hoch oder nieder“, ostanejo doma. Kaj hočeš s temi? Kar se pa tiče aristokratov, si pa lahko narediš sodbo o njih, če ti povem to-le: Gospodje aristokrati so precej petični možje. Ker v deželnem zboru ne delajo drugega nič, kakor da pasejo lenobo, je to uprav brezvestno, da sploh jemljejo nakazane jim dijete. Nesramno pa je, da postavijo v partikularij tudi troške za vožnjo iz Mengša ali od koder je že kdo, vzlic temu, da se dotični gospodje vsak drugi dan pripeljejo v Ljubljano in sicer s svojo lastno kočijo. Ko bi ti patris patriae te goldinarčke vsaj žrtvovali v kak dober namen, ali da so tako lakomni, to je ostudno. — Pfui! Baron Lichtenberg, Apfaltrern e tutti quanti.

— Trikrat: pfui!

Radodarnost kranjske hranilnice.

Na Kranjskem prebiva celih 95 % pristnih Nemcev in le borih 5 % takozvanih Slovencev. (Kdor ne veruje, naj pa verjame — ako hoče!) Onih 95 % nemškega prebivalstva na Kranjskem znosilo je tudi večinoma v kranjsko hranilnico vse tiste milijone, ki so ondi nakopičeni; neznatno število (5 %) Slovencev v deželi ima pa vložnega in naloženega pri bogatem tem zavodu le prav malo ali nič. Čisto naravno je torej, da imajo nemška gospoda ogromno večino, rekel bi, večino „do zadnjega moža“ popolnoma za-se. In vendar so gledé radodarnosti svoje dokaj čudni patroni. Iz letnih dobičkov, ki jih donajajo zgolj nemški milijoni, obsipljejo v svoji velikodušnosti národna društva in zavode kar s petdesetaki in stotaki, dočim naklonijo n. pr. nemškemu „schulvereinu“ vsako leto le po kakih borih pet tisočakov! Res, čudni možakarji so ti „kuratorji“ in „direktorji“ kranjske naše hranilnice, da skrbé le bolj za národne slovenske, nego za lastne nemške zavode. Pa naj še kdo poreče, da prvi denarni zavod v deželi ni v pravih rokah!

Tudi prednost.

— Koliko velja ta petelin?
 = 16 grošev.
 — To je preveč; saj je star, majhen in suh.
 = Res je, lep ni, suh je tudi — ampak poje
 Vam pa že kakor kanarček.

Zli nasledki „Judeževih grošev“.

Odkar je donela pesem slovenska med stenami zloglasnega nemškega hrama, ki se sedaj toli ponosno dviga nad razvalinami starega gledališča, pojavljajo se ondi simptomi nekakega „štrajka“, ki je baje nastal zbog tega, ker je vodstvo nemške „tonhalle“ bilo tako lakomno ter „za petdeset slovenskih srebrnjakov“ prodalo in izdalo nemški svoj princip. Zlé posledice pokazale so se jasno pri zadnjem „kammer-musik-abendu“. Na ta izredni večer pričakovalo se je v prostorno „tonhalle“ več stotin nemških „musikfreundov“, a v resnici došlo jih je le dokaj pičlo številce in glave nemških „g'frettbrüder-jev“, ki ondi zvonec nosijo, so žalostnim patosom skesano vzkliknile: „Da bi bil vsaj samo še jeden prišel, bi nas bilo ravno triinosemdeset!“

Gospod J. S. Benedikt v Ljubljani.

Visokočastiti gospodje poslanci Lavrenčič, Pakiž, Ogorelec in Dragoš, kupili so na moje priporočilo pri Vas po dvoje finih klobukov.

Prosim Vas, pošljite mi obljubljeno 5% provizijo v znesku 40 kr.

Z odličnim spoštovanjem

Držislav Lovigroš.

Možje volilci!

Bližajo se zopet volitve v občinski mestni zastop. Letos prvokrat stopiti bode v volitveno borbo i IV. razreda volilcem, ki nobenega davka z navdušenjem in veseljem ne plačujejo. Po „treznem premišljevanji“ sem ter tja skušal je podpisani odbor nezavisne „Pavlihove“ stranke sklepati in skleniti „kompromis“ s to ali ono znanih naših domačih strank. A na naše obžalovanje ali neobžalovanje — kakor se vzame — mu je povsod spodletelo. Podpisani odbor jel je vsled tega še bolj „trezno premišljevati“ ter v svoji obupnosti jednoglasno sklenil sklicati volilni shod, na katerem se je na naše presenečenje pokazalo, da je nezavisna naša stranka vse bolj čila in jaka, nego smo mi sami kdaj mislili in pričakovali. Osrčeni po velikanskem uspehu prvega našega volilnega shoda, na katerem so se vzklikom proglasili kandidatom*):

g. K. Dežman
 polit. otrobovez

g. Tomaž Umbek
 meščan (ki je za naš krvavo gajžljan bil)
 in

g. Matjaž Slavijan

I. tajnik v ministerstvu za vnanje slovenske zadeve

priporočamo Vam, volilci, te može, ki ste si jih sami izbrali! Postavimo se na lastne noge ter jednodušno za-nje oddajmo svoj glas v dan volitve! Ne udajmo se

Volilni odbor
 nezavisne „Pavlihove“ stranke.

*): Gledé ostalih sedem kandidatov smo ta trenotek še v zadregi. Kdor namerava kandidovati, naj se hitro oglasi.

K izseljevanju iz „blažene“ Nemčije.

Znani avtokratično prirojeni izrek mladega vladarja, ki ga je nedavno izustil bil v veliki svoji samozavesti: „Komur razmere ne ugajajo, naj se izseli iz domovine!“ — prouzročil je mnogo hrupa „im Reiche der Gottesfurcht und frommen Sitte“ ter našel glasen odmev tudi med neštevilnimi bajoneti mnogobrojne prusko-nemške armade. Med prvimi, ki so se oglasili za „pos“, bila je nekda nešteta množica vojakov-prostakov, katerim že preseda „z žaltavim nemškim kulturnim maslom“ prehudo zabeljena „menaža!“ Da se jim ni ugodilo, je umevno; kajti nakopičeno s žulji in dlanjo razposajenih nezadovoljnežev dragoplačano raznovrstno orožje bilo bi potem le „za med staro železje!“ Res čudne postajajo razmere tam zunaj „v rajhu“ in vender jih še najdeš po drugod, kjer še zmirom škilijo tja vun...

Kam vas peljá
 Pot temná,
 Kam so namenjeni koraki?
 Klavni,
 Zaspani vsi,
 Kam idete, junaki?
 „Ne nas, tam vprašaj redarja,
 „On naj na to odgovarja —“
 In dalje korakajo vsi možjé,
 Zapletajo mnogemu se nogé,
 Po poti se mnog zaletava,
 Od vina je težka še glava!
 Ta kolne, ta na pol že spí
 In oni hripávega glasa kričí,
 Pohaja mu sapa, a vender še vpíje:
 „Slovani, hej, slovanska reč nam živo klije!“
 Za vsemi vrata se zapró,
 Slovani spavajo sladkó, —
 Napočil pa kmalu bode dan —
 In prost bodeš zopet, vrli Slovan.

Dve vererici

S: Kako pa živita Ti in mlada Tvoja žena?

Z: Ah, kakor dve vererici.

S: Kako to?

Z: Tako-le: Kadar me ona grize, grizem tudi jaz njo; in kadar ona mene tepe, tepem jaz njo.

Otročji humor

Očka, pusti nad hišo in nad vrtom nebo plavo pobarvati, da ne bode vedno deževalo.

Na maskeradi.

Mefisto (izredno debeli pastirki): Kaj ne, lepa pastirka, ti si vso svojo čredo sama pojedla.

Pavlihogrami:

Poslanec Šuklje, razžaljen, da sta bila poklicana dež. šolski nadzornik Vrečko in profesor Hubad v ministerstvo, pristopil bode mladočeškemu klubu in razvil prapor državnopravnega radikalizma. O Veliki noči pojde v Jasko obiskat Davida Starčeviča.

Pri deželnem odboru kranjskem začeli so slovensko uradovati.

Protokolist si je že kupil Praprotnikovo slovnico za prvence.

To je zasluga dež. glavarja Detele.

Poslanec Karol Luckmann, ki je v deželnem zboru naglašal, da treba skrbeti za materialno blagostanje prebivalstva, dal je zopet nov dokaz svoje plemenitosti. Zavezal se je s častno besedo, da bo vsakemu delavcu kranjske obrtne družbe, kateri umrje vsled lakote, kupil nagrobni venec.

Preblagorodni gospod deželni predsednik baron Winkler poklican je na Dunajsko vseučilišče za profesorja retorike. Poslanca Stegnar in Pakiž sta bila predlagana secundo oziroma tertio loco.

Poslanca Lavrenčič in Klun zbirata prostovoljne doneske za angažovanje baleta v Ljubljanskem gledališči.

Mlada vdova.

Mlad človek: Oprostite, kje se pa tu odda soba, pri mladi vdovi, kakor je bilo čitati v „Narodu“?

Gospodinja (50letna): Pri meni, tista mlada vdova sem jaz; moj mož mi je umrl pred štirimi tedni.

Zavrnil ga je:

Pacijent: Ali me je treba toliko poprašati?

Zdravnik: Pokličite živinozdravnika, ta ne poprašuje svojih pacientov nikdar.

Požaluj se.

Štajersk Slovenec šel je na Hrvaško k spovedi. Stopivši v spovednico, mu veli duhovnik: Požaluj se!

Kmet se začne žalostno držati.

Duhovnik glasneje: Požaluj se!

Kmet začne jokati.

Duhovnik osorno: Požaluj se!

Kmet jokajoč: Častitljiv gospod, bolj žalosten ne morem biti.

Duhovnik: Kaj ne znaš, da se pravi, „požaluj se“ — „spovej se“.

Kmet: Kako bom vedel, če nisem hrvaški grešnik.

Mali slikar.

Uzrok za ločitev zakona.

Sodnik: Vaš zagovor je ničev; mož svoje žene sploh ne sme pretepati, najmanj pa zaradi tega, ker je odprla došlo mu navadno pismo.

M o ž: Prosim, gospod sodnik, to ni bilo navadno, to je bilo frankirano pismo.

Važen predlog.

Iz zanesljivega vira smo čuli, da bode vlada v prihodnjem zasedanju stavila predlog, da je regulovati določbo o poslanskih dijetah. Poslanci se bodo razdelili v petero razredov in sicer po delavnosti in zmožnosti.

Razdelitev bode baje ta-le:

- I.: dr. Tavčar, Šuklje, Žvegelj.
- II.: Krsnik, Murnik, Grasselli, Hribar, Svetec, Žitnik, Apfaltrern.
- III.: Klun, Povše, Bleiweis, Lenarčič, Mesar, Kavčič, Višnikar, Pfeifer, Schaffer.
- IV.: Papež, Stegnar, Vošnjak, Lavrenčič, Ogorevc, Pakiž, Dragoš, Luckmann.
- V.: Langer, Braune, oba Auersperga, Rechbach, Lichtenberg, Wurzbach, Detela.

Kako se je Kočevar peklu privadil.

Neki Kočevar prilastil si je bil košenino po krivici. Predno je umrl, izročil je starejšemu, že oženemu sinu vse premoženje, torej tudi po krivici pridobljeno košenino.

Nekega dne, ko je oče že hudo bolan ležal, gnal je sin vole na semenj. Kmalu priteče sinček za njim ter reče: Oča, pajte damü, stari oča ba méru.

Oča pogleda sinčka debelo, pa mu reče: „Pajdi, pajdi behend damü, tam na omara, v hiša je še nekaj meda, pa daj ga stara oča, da ga bo lizal, pa še an piserl počakal.“

Sinček uboga; a stari oča se ni zmenil za med. Ko pride zvečer sin s semnja domov, najde očeta že mrtvega: čez dva dni so ga pokopali.

Osmo noč po smrti očetovi začne o polunoci po kuhinji gró ropotati. Gospodar gre pogledat, kaj se v kuhinji godi. A kako se prestraši, ko zapazi, da se je umrli oče njegov ravnokar skozi zaprte duri splazil na dvorišče, a pri tem zažugal mu s prstom.

Ves prestrašen in brez sape plane Kočevar nazaj v sobo, zaklene duri za seboj ter začne ženi pripovedovati, kaj je videl.

„Bog pomagaj, der olte foter iše hintriše kamen. Nežel moli na fica Marija, da ga bo pomagov.“

Zgovorivši to, zarije se pod odejo in z ženo Nežo vred v strahu pričakuje belega dne.

Drugo noč, tretjo noč — isto ropotanje. Kočevar gre župnika vprašat za svet in ga dobi. Ko je „türn dvanajsta üra toukü“, prične razgrajati v kuhinji. Kočevar se ohrabri, gre v kuhinjo in praša rajnega očeta: Oča, barum zajc hintriše kamen? oče pravi: „Tisto košenino pri lazi daj nazaj, žünster se moram v paklu peči.“ Sin na to: Oče, kako ste naumna! Le pajte v pakla nazaj, se ga boste že privadu.

Očeta res ni bilo več nazaj in pravijo, da se je Kočevar tako res peklu privadil.

En bloc.

Peterček (zdravniku): Oče so bolni, mama so bolna, sultan je bolan pa kanarček je tudi bolan.

Zdravnik: Torej cela menažerija.

Kompliment.

= Gospodičina Berta, Vi ste vsak dan mlajša in lepša.

— Vi pretiravate!

= Recimo torej vsak drugi dan.

Listnica uredništva in upravnštva.

Gosp. Rok D—k: Porabimo prihodnjič.

Fran Kaiser

puškar v Ljubljani

priporoča

mnogovrstno zalogo orožja in raznih
lovskih potrebščin

kakor tudi pušk lastnega izdelka

ter izvršuje vsakojaka popraviljanja točno in po najnižjih
cenah.

Brzo-hitro-naglo

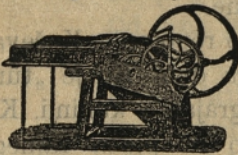
fotografovati more vsakdo brez posebnega znanja
s fotograf. aparatom, ki velja samo 2 gld. 60 kr.

Na tisoče ličnih slik se dá hitro in lahko izvesti
od sleharnega originala. (Retouche ne treba.) Cena krasno-
elegant. aparatu s kemikalijami in navodilom vred samo
2 gld. 60 kr. Važen je aparat za strokovnjaka, kakor
za onega, kateremu naj služi zgolj v zabavo, kajti ž
njim more se v sobi kakor na prostem fotografovati
raznovrstne predmete, osebe, skupine ali slike po naravi.

Aparat razpošilja proti povzetji

L. Müller na Dunaji, Döbling, Panzergasse.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnica, čistilnica za žito,
trierje, elamorznice,
mline za sadje,
stiskalnice za sadje in vino, za grozdje,
lahor vse druge stroje in priprave
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
priporoča v najnoviji in najbolj
obliki, po ceni!

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Ilustrirani zapisi in pohvalni pisma v revijah, novinah, listkih in oglasnikih
joštu po zahtevu brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija
agencijski popoj.

Kopirajte natančno cene!

Primeren
postransk zaslužek
nudi se vsakteremu, kdor
se obrne pod znamko
„25 %“ do upravnništva
„Pavilne“.

JOSIP PAULIN v Ljubljani

mejnarodna potovalna pisarna za prirejevanje
posebnih vlakov in prodaja najugodnejših
voznih listkov

za potovanje po celem svetu.

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10

priporoča:

bogato svojo zalogo štedilnikov, nagrobnih
križev, kuhinjskega in vsakovrstnega polje-
delskega orodja, kovanja za okna in vrata,
cementa itd. — sploh vsega v to stroko spa-
dajočega blaga po najnižji ceni.

Fine vodne pile in žage

za kojih izbornost se jamči.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo

Alojzija Korsike v Ljubljani

izdeluje dovršeno lepe vence in šopke, poskrbuje k
vencem i trakove z napisi ter priporoča
raznovrstna semena.

— Ilustrovani katalogi zastoj in franco. —

Priporočilo in naznanilo preselitve.

Vže mnogo let v Ljubljani poslujoča domača
trrdka

Peregrin Kajzel

trgovina s steklom in porcelanskim blagom

naznanja prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da se je preselila
iz hiše št. 15 na Starem trgu v popolno novo
urejeno prodajalnico

na Starem trgu št. 13

v dr. Ahačičevi hiši.

V zalogi ima najrazličnejšo steklovino: sve-
tiljke, cerkvene svečnike, podobe v okvirih itd.
itd., barveno steklo za božje hrame. — Prevezema
v to stroko spadajoča naročila pri stavbah,
katera izvršuje točno in cenó. Največja izbira
kuhinjskega orodja.

Umetne

zobe in zobovja

stavlja na način,

ki ne prouzroča nikakih bolečin
ter opravlja

vse zobne operacije in zobna plombovanja

zobozdravnik A. Paichel

v Ljubljani

tik Hradskega mostu, I. nadstropje.

Prva kranjska tovarna
 oljnatih barv, firneza, laka in klija
Ad. Hauptmann-a

v Ljubljani.

Zaloga:

Šolski drevored številka 6
 Semeniško poslopje.

Filijala:

Slonove ulice številka
 10-12.

Lekarna v Ljubljani

poleg mestne hiše je stara nad 150 let.

V lekarni poleg rotovža gosp. pl. Trnkóczy-ja se dobivajo naslednje popisana domača zdravila vedno sveža (frišna) in se razpošiljajo proti poštnemu povzetju z obratno pošto.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaju: Viktor pl. Trnkóczy, V., Hundstürmerstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radetzkyplatz 17, in Julij pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstrasse 30; v Gradcu (na Štajerskem): Vendelin pl. Trnkóczy; v Ljubljani: Ubald pl. Trnkóczy.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Ljubljani

priporoča:

Cvet zoper trganje (Gichtgeist)

lajša izdatno in prežene bolečine. — Steklenica stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Planinski zeliščni prsni sirup kranjski za odraslene in otroke; razkroja sliz in lajša bolečine pri kašlju, hripavosti, vratobólu, prsni in pljučnih boleznih. — Stekl. 50 kr., tuc. 5 gld.

Schuhmarke.

Marijac. kapljice za želodec

so izvrstno, uspešno, želodec krepijo, slezo ločilno, odvajno in slast do jedi ozivljajoče zdravilo. — Steklenica 20 kr., tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Kri čistilne kroglice ne smeje bi se pogrešati v nobeni rodbini. So lahko odvajajoče, slezo odganjajoče zdravilo pri zabasanji, skaženem želodcu. Stane: škatljica 21 kr., zamotek s 6 šk. gld. 1.25.

Esenca za želodec, 1 stekl. 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo gld. 4.50.

Angleški čudotvorni balzam, 1 stekl. 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo 4 gld.

Posredovalnica: G. Flux

v Ljubljani, na Bregu št 6

priporoča ter namešča poslujoče osobe vsake vrste, zlasti tako z dobrimi spričevali.

☞ Postreže se vsakemu točno. ☞

FRANCE ČUDEN, urar

(prej J. Geba)

Slonove ulice v Ljubljani (filijala v Trbovljah)

priporoča

svojo zalogo najraznejših zlatih in srebrnih žepnih ur, stenskih in ur s stojalom, ur budilnic itd., kakor tudi veliko izbero zlatih, srebrnih in nikelnatih verižic, dalje prstanov in raznih drugih v urarsko obrt vštrevajočih se stvari. Popravila izvršuje najvestneje in cenó ter jamči za trajnost svojega blaga.

Brata Eberl

izdelovalca oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov

v Ljubljani, za Franciškansko cerkvijo št. 4

priporočata svojo zalogo navedenih izdelkov, kakor tudi svojo pleskarsko obrt za stavbe in meblje ter izvršujeta vsako v njuno stroko spadajoče delo fino, realno in kar najceneje.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje

„pri Maliču“ II. nadstropje, št 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure popol.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platinu za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.

== Za vsa dela in operacije se garantira. ==

Iz pred sodišča.

Sodnik (obtožencu): Ali ste bili že kdaj obsojeni?

Obtoženec: Da, enkrat sem moral plačati dvojno poštno pristojbino za nefrankovano pismo.

Samosvest.

— Ali, gospod Klobasar, zakaj pa Vi ne nosite brade?

= Milostna gospodičina, ali ste že kdaj videli Apolona z brado?

Prava pobožnost.

A: Kako vendar to, da Ti, ki si tako pobožen, danes delaš. Ali ne veš, da je velikonočna nedelja!

B: Vem, vem. Toda, kadar kaže kaj dobička, tedaj se prezre tudi največji praznik.

Dobro jo je povedal.

Neki birič se je hotel prikupiti bogatemu kmetu in mu rekel: Oče, kadar boste pri Vas prašiče klali, ne pozabite na me.

Praktičen dečko.

Gospod: Zakaj pa jokaš fantek?

Dečko: Zgubil sem 50 krajcarjev, zdaj bom pa tepen.

Gospod (Mu dá 50 krajcarjev): Zakaj pa še jočeš?

Dečko: Da nisem zgubil 50 krajcarjev, imel bi sedaj cel goldinar.

Kakor se vzame.

V nekem semenišču bil je bogoslovec, ki je pri vsaki priliki ponavljal besede: kakor se vzame.

Nekoč prišel je v semenišče škof in začel izprašavati bogoslovce. Našemu junaku dal je vprašanje: Ali se sme tudi z juho krstiti?

Kakor se vzame, bil je odgovor. Z juho, kakeršno užija vaša uzvišenost, se ne smé krstiti, z juho, kakeršno dobivamo mi bogoslovci, pa brez vse skrbi.

Na plesu.

Gospod: Smem prositi za valček, gospodičina?

Gospodičina: Z Vami bi že plesala, ko bi imela rokovice.

Gospod: To je malost, gospodičina, po plesu si bodem tako roke umil.

Iz zdravniške prakse.

Kadar ni več zdravnika v hišo, potem je to za bogataša dobro, za siromaka pa slabo znamenje.